

admet com cosa distinta i fa figurar en son «Compendio» amb els números 4744 i 4745.

Quant a l'ordenació de les espècies segons llurs afinitats, és cosa d'admirar el desconeixement que mostra el Prof. Lázaro. La *Carex serrulata* avui a penes admesa com a var de la *C. glauca*, no solament figura com un tipus independent en el «Compendio» sinó que queda separada de l'anterior per les *Carex asturica* i *C. praecox*. Anàlogament, la *Saxifraga catalaunica*, segons sabem afí de la *S. longifolia*, les separa Lázaro pèr les *S. aretioides* i *S. caesia*; l'*Antirrhinum molle* el posa en distinta secció que l'*A. sempervirens*; de la *Campanula affinis* i la *C. Bolosii*, encara no sab En Lázaro en 1920 que són una sola cosa, i ens les dóna separades per la *Campanula mollis*; les *Sideritis Funkiana* i *S. Lagascana*, tot el més varietats de la *Sid. angustifolia* Lag. (no Lamarck com diu Lázaro) estan allunyades per les *S. ovata* i *S. Scordioides* diversíssimes, posades allí de la manera més absurda; la *S. jabalambrensis* Pau, raça o var. de la *S. linearifolia* Lamk. (*S. pungens* auct.), figura en el «Compendio» en altra secció que aquest darrer tipus, i passa el mateix amb les *S. glauca* i *S. incana*, *S. Scordioides* i *S. chamaedryfolia*, *S. leucantha* i *S. biflora*; la *Centaurea emigrantis* de Bubani, la ita encara tal com ho feu Willkomm en 1893, en el «Supplementum» del «Prodromus», referida amb dubte a Catalunya, i ignorant les aclaracions del propi Bubani en sa «Flora Pyrenaea», vol. II, p. 165, de l'any 1900.

I per què continuar? La llista s'allargaria indefinidament, i pensem que n'hi ha prou amb ço que hem dit per a que qualsevol pugui comprendre la qualitat del «Compendio de la Flora Española», que és la pastura botànica que ofereixen al seus deixebles els Srs. Catedràtics de les Facultats de Farmàcia de Madrid, Granada i Santiago. Un d'ells, inclús el Sr. En M. Rivas i Mateos, que ho és de la Universitat Central, arriba a dir-nos en una nota amb què fineix el tercer volum del «Compendio»: «La bibliografía de la Flora española queda enriquecida hoy con una de las joyas más preciadas que ha producido el genio de los naturalistas botánicos españoles». Ens permetrà que somriguem? — Dr. P. FONT QUER.

Catalogue of the collection of meteorites OLIVER CUMMINGS FARRINGTON. Field Museum of Natural History. Publication 188. Geological Series. Vol. III, N.º 10, Chicago, 1916.—Consisteix en la enumeració dels nombrosos exemplars del Field Museum: en llur anterior catàleg es comptaven 251 troballes amb un pes de 2.289 kgs.; el actual catàleg presenta 657 troballes amb un pes que passa de 7 tones i mitja de meteorits degut a l'adquisició recent d'alguns exemplars nous i col·leccions com la de Ward-Coonley.

Els exemplars de Catalunya existents en dit Museu, procedents en sa

majoria de la col·lecció Ward-Coonley, esmentats ja per Mn. Faura i Sans (BUTLLETÍ DE L'INSTITUCIÓ, any 1921, pàg. 153), són:

Núm. 101.—Canyelles (Barcelona), Cat. núm. 1793-1794 (9 grs.)

» 217.—Girona, Cat. núm. 1487 (1 gr.)

» 438.—Nulles (Tarragona), Cat. núm. 1676 (8 grs.)

Els exemplars procedents d'Espanya porten els nombres 47, 57, 95, 102, 231, 354, 390, 487, 501, 544, 549, amb un pes total de 377'2 grs.—
J. R. BATALLER, Pvre.

Catálogo de la colección de rocas grandes bloques del Parque de Barcelona. M. SAN MIGUEL DE LA CÁMARA. 61 pág, 23 lám. Barcelona, 1921.—Forma aquest treball part de les publicacions de la Junta de Ciències Naturals de Barcelona. Exposa l'origen d'aquesta col·lecció iniciada en temps de Mn. Font i Sagué. L'interès pràctic perseguit per els iniciadors d'aquesta bella col·lecció sembla no haver-se assolit, demostrant-se una volta més el poc amor que per les coses de la natura hi ha entre nosaltres amb tot i ésser la regió on més conreadors hi ha. Contats són els propietaris i companyies que respongueren al qüestionari enviat per el autor sobre dades d'exploració, distància a la carretera, preu, etc., com anota en les primeres planes, per la confecció més completa d'aquest catàleg. El treball es circumscribeix al estudi científic i industrial de les roques eruptives de 35 exemplars; després d'una llista bibliogràfica d'autors estrangers que han estudiat la petrografia comarcal i peninsular, passa a la descripció de les espècies. Acompanya al treball algunes fotografies de les principals explotacions de les roques estudiades, així com una abundosa profusió de microfotografies obtingudes al Laboratori de l'Escola d'Enginyers Industrials, les que porten annexes els esquemes corresponents a llum natural i polaritzada.—J. R. BATALLER, Pvre.